

Kinderwerk Weid mijn lammeren

JUNI-JULI 2010 SURINAME

"It is easier to reach a child than repair an adult"

PONTBUITEN Een kinderrijke volksbuurt ten zuiden van het district Paramaribo . Aan het eind van deze maand, op 31 juli, staan we er met de gospeltruck. Er worden ongeveer 500 kinderen verwacht. Gelukkig staat het kinderwerkersteams van de lokale gemeenten al in de startblokken. Maar, met zoveel kinderen blijft het altijd spannend! Bid met ons mee dat elk kind de essentie van onze boodschap over een liefdevolle God zal begrijpen.

LELYDORP De gospeltruck is op 21 augustus op het terrein van de Johannes Vrolijkschool in LeLydorp een plaatsje halverwege de weg naar de Surinaamse luchthaven. Gelovigen van de organiserende gemeente Harvest Ministries komen wekelijks bij elkaar in een schoollokaal en willen graag de kinderen uit de buurt bereiken. Vooraf zal St WML 600 flyers printen die de lokale gelovigen zullen verspreiden op scholen in de buurt.

BOUW KINDERDAGVERBLIJF Het dak van het kinderdagverblijf krijgt langzaam maar zeker vorm. Vrijwilligers helpen met het organiseren van de verkoop van tweedehandse kleding. Op die manier komt er wat extra binnen voor de bouw van het kinderdagverblijf en kunnen de broeders van de Gemeente weer verder met het timmeren van planken waarop het dak zal rusten.

Met de container zijn er naast veel goede kleding ook ruim **400 schooltassen** meegekomen. Deze worden verspreid onder de kinderen, die wekelijks trouw komen naar de kinderclub en zondagsschool.

Twee dagen per week worden er creatieve kinderactiviteiten gehouden in de **WML trainingszaal**. En de aanloop in de **uitleenservice** neemt toe vooral met het oog op de komende grote vakantie. De nieuwe Promiseland kinderprogramma's zijn enthousiast ontvangen. En ook de **gospelshop** staat er weer goed gevuld bij. De mensen genieten van de kleurrijke Opwekkingmagazines en worden geestelijk opgebouwd door de boeken van o.a. Kees Goedhart en David Pawson. Het belang van helder Bijbelgetrouw onderwijs is niet te onderschatten.

KINDERPASTORAAT Het kinderpastoraat team heeft een uitje met de kinderen gepland op 9 augustus. Er wordt een speeltuin bezocht en gezellig gebarbecued. De kinderen kijken reikhalzend uit naar deze dag. Het rommelt in een paar tehuizen vanwege problemen met verschillende directies en besturen. Het gebeurt ook niet zelden dat de hele leiding wordt vervangen. Vervolgens moeten de kinderen weer wennen en schikken naar nieuwe gezichten en regels. En dat terwijl de meeste kids al veel hebben meegemaakt. Omdat wij dicht naast de kinderen staan lijden onze werkers met hen mee. Regelmatig wordt er door het WML kinderpastoraat team gebeden voor de kinderen. Bidt u mee?

MAGENTA In juni mocht ik (Gloria) de kinderen van Magenta vertellen over de Goede herder die gewoon 99 schapen achterliet om het ene verdwaalde schaapje te zoeken. Hij moet flink zoeken en is erg ongerust maar gelukkig eindelijk hoort hij een zacht gemekker uit de struiken... Je ziet de spanning op

de kindergezichten en de opluchting als de Herder het schaapje vind. Tijdens het zondaarsgebed bidden ze allemaal mee. Bij zo'n lieve Herder willen ze graag horen. In oktober gaan we verder met een 6 weekse outreach in Magenta.

REACH 4 LIFE Op zaterdag 19 juni hadden we Reach 4 Life training voor jeugdwerkers van 5 Wesleyaanse gemeenten uit Flora, Geyersvliet, Maretraite, Houttuin en centrum. In kleine groepen werken met jongeren is fijn omdat je dan meer tijd hebt voor persoonlijke gesprekken. Hoe behoud je het geestelijk gehalte van je dienst zonder dat het "saai" wordt? Hoever moet je gaan om buitenkerkelijke jongeren aan te trekken? En wat kun je als jeugtleider doen aan het feit dat pasbekeerde jongeren zich niet altijd welkom voelen in de kerk? Ik vond het een bijzonder voorrecht dat deze groep jongerenwerkers zo open en eerlijk sprak over problemen die ze in de praktijk tegenkomen.

DANKDIENST En ja in juni is er ook een fijne dankdienst geweest voor Gods voorziening, hulp en kracht toen ik getroffen werd door HCL, een soort leukemie. Dominee Freddy Lachman bracht een fijn woord in de soesamatjaar kerk van de Evangelische Broedergemeente, vader Roy deed het dankgebed en slotwoord. Zelf verzorgde ik de zangdienst voor het interkerkelijk gezelschap met vrienden, voorgangers, dominees uit EBG en lutherse kring. We zijn blij dankbaar dat Stichting WML kerkbreed gedragen wordt in Suriname. Ook publiceerde ochtendblad De Ware Tijd (www.dwtonline.com) een uitgebreid artikel naar aanleiding van deze dankdienst. Dit artikel vindt u onder deze nieuwsbrief.

WEERBAARHEID Op dit moment draait de weerbaarheidstraining "Je bent bijzonder" o.l.v Klaske en Maaïke in huize Tytyl, dat opvang biedt aan zwakbegaafde kinderen. Tot onze verwondering kunnen deze kinderen de voorlichting en onze boodschap heel goed volgen en doen ze geweldig goed mee.

KLASKE GETROUWD Onze Klaske is aan de man! Op 7 mei trad zij in het huwelijk met Ryan Koorndijk een toegewijde Surinaamse jeugtleider. Samen willen zij de Heer gaan dienen. Hoe dit allemaal zal gaan weten ze nog niet precies. Ryan en Klaske feliciteren we hierbij van harte en samen bidden we dit kersverse echtpaar veel geluk en Gods overvloedige zegen toe. Klaske zet zich al vijf jaar voltiids in als WML vrijwilliger en heeft aangegeven dat zij zich voorlopig nog zal blijven inzetten voor o.a. de kinderwerkertrainingen. Daar zijn we heel blij mee. Want anno 2010 is 's Heren Woord nog steeds maar al te waar: De velden zijn wit om te oogsten maar de arbeiders....? De gospeltruck zouden we het liefst elke dag op straat zien. Elke outreach vraagt echter een investering aan energie, telefoontjes, planning, gebed en vergaderen. Wie o wie is bereid? Er is een groot gebrek aan capabele mensen. En laat ons meteen duidelijk zijn; Over dat *capabel* maken we ons niet eens zo druk. Want, God maakt niet de geschikte bereidwillig maar de bereidwillige geschikt. We zijn daarom telkens weer enorm dankbaar en blij als vrijwilligers zich aanmelden. Bijvoorbeeld nu zijn er 2 mensen die plannen hebben om deze kant op te komen; Boukje die in september drie maanden wil komen helpen en Femke. De laatste heeft tijdens de zendingsbeurs op de laatste Opwekkingsconferentie bij de stand van Zending en Gemeente kennisgemaakt met WML. Femke zal DV 8 maanden komen helpen.

Tenslotte nog twee laatste gebedspunten:

- Het is na de laatste verkiezingen nog niet duidelijk welke partijen een regeringscoalitie zullen vormen. We blijven bidden omdat het niet gaat om een strijd tegen vlees en bloed.
- **WML Kinderkamp** op plantage Vierkinderen van 15 t/m 17 september

Het kinderwerk is meer dan ooit afhankelijk van mensen die ergens voor staan. Demografische gegevens in Suriname wijzen uit dat de leeftijdsgroep van 0 tot 14 jaar ongeveer 32% uitmaakt van de bevolking. Geen ander werk is het meer waard om in te investeren als kinderwerk. Want deze 27% zal voor niet minder dan 100% de toekomst bepalen van Suriname.

Wij waarderen uw hulp en inzet voor het WML kinderwerk en danken onze God elke dag voor u. Tot slot wensen we u een prettige vakantieperiode.

Gado bles yu,

Winston & Gloria

Adres : Stoelmanstraat 8 Paramaribo Suriname Tel: (597) 8611309 / 8806611
St. Zending & Gemeente ING 2047678 met vermelding "003- WML Suriname"

Kanker met een happy ending

Tekst: Gracia Nelson Beeld: Stefano Tull

12/06/2010

Gloria Lie Kwie Sjoë zet zich al jaren in voor minderbedeelde kinderen met haar stichting Weid mijn lammeren, maar begin dit jaar was tijd om rust te nemen. Ze had kanker. Geen doodvonnis, maar een verhaal met een happy ending.

"Ik doe elk begin van het jaar een medische check-up. En in januari 2010 bleek het aantal leucocyten in mijn bloed schrikbarend hoog te zijn. Maar dat was in eerste instantie niet verwonderlijk, omdat ik pas van een griep met hoge koorts hersteld was. Mijn huisarts zei toen dat ik na een paar weken terug moest om weer een bloedonderzoek te doen. Nu bleek dat het leucocytenniveau zelfs hoger was. Maar ik voelde me kiplekker hoor, helemaal niet ziek. Hij verwees me door naar de oncoloog. Hij constateerde dat ook mijn milt was opgezwollen. Deze combinatie - veel leucocyten en gezwollen milt --- duidt op leukemie. Maar hij kon niet met zekerheid zeggen dat het bloedkanker was. Of ik had kanker of een virale infectie.

Gunst, ik schrok enorm. Ik ben vaak ver in het binnenland in verband met mijn werk. Ik kom met veel mensen in contact en heb ook apenvlees gegeten en dat soort dingen gedaan, dus ik hield er serieus rekening mee dat het om een virale infectie ging. De uitslag van de test bij de oncoloog liet op zich wachten, want er werd gestaakt bij het Academisch Ziekenhuis.

De onzekerheid van het niet weten wat je scheelt, maakte me kapot. Tot overmaat van ramp kreeg ik na verloop van tijd ook nog twee knobbels in mijn nek. De oncoloog dacht vanaf dat moment aan Non-Hodgkin Lymfoom (lymfeklierkanker). Ik las op het internet dat er vier stadia waren: stadium 1 en 2 waren goed te behandelen, maar het derde stadium wanneer de milt ook vergroot is, zijn de overlevingskansen kleiner. Toen werd ik pas goed bang. Ik ben een christen en ik geloof in leven na de dood, maar ik heb vijf kinderen voor wie ik er nog lang wilde zijn.

Mijn moeder kwam elke ochtend om zes uur om samen met me te bidden. Zij sprak me moed in om te vechten tegen de ziekte. Ik heb echt gehuild in het begin. Er kwam een omslag in mijn denken. Ik nam het besluit ertegen te vechten. Ik zette mijn hand een van de ochtenden op de twee knobbels en bad: In Jezus naam ben je genezen. En ik voelde de knobbels elke dag weer kleiner worden. De oncoloog waarschuwde dat bij het ziektebeeld past dat de knobbels verdwijnen en terugkomen.

Mijn broer in Nederland maakte zich ook bezorgd en stelde voor dat ik de overtocht maakte voor verder onderzoek en verdere behandeling. Ik twijfelde in eerste instantie om te gaan, omdat ik me druk maakte over mijn vijf kinderen. Mijn oudste dochter zat in de examenklas. Ik wilde ze niet belasten met mijn ziekte.

Het moment brak aan dat ik het bedroevende nieuws aan mijn vijf kinderen zou vertellen. Vanaf dat moment was er een andere sfeer in huis. Ze waren blij dat we ze hadden betrokken.

Mijn broer wilde dat ik zo snel mogelijk naar Nederland ging. Familie, vrienden hebben de tickets voor mijn man en ik betaald. Mijn broer regelde dat ik in het VUMC behandeld kon worden. Mijn schoonmoeder Helen Ruperti kwam naar Suriname om de zorg van de kinderen over te nemen. En mijn man en ik mochten in haar huis in Nederland blijven.

In het Vrij Universiteit Medisch Centrum constateerde de hematoloog aan de hand van de meegenomen labresultaten dat het er niet goed uitzag. Ik had teveel witte bloedcellen aangemaakt en 50 procent waren slechte cellen. Ik werd opnieuw getest. Na 1 week kwam de arts mij lachend halen in de wachtkamer. Het zag er gunstig uit, want ik had Hairy Cell Leukemie dat goed te behandelen is. Ze stelde voor dat ik liever meteen met de chemokuur zou beginnen. Er was een speciale therapie die goede resultaten gaf. Ik kon poliklinisch behandeld worden. Ik mocht niet in contact met teveel mensen omdat ik vatbaar was voor infecties. Voordat ik met de 5 dagen kuur zou beginnen, werd in Suriname een gebeddienst gehouden. Toen ik hoorde dat ze dat zouden doen dacht ik: ik ga toch niet dood, maar het bleek juist om te bidden voor mijn genezing. Ik ben op 15 maart met de chemo begonnen en het bidden heeft echt geholpen, want ik voelde me geen dag ziek. De arts zei dat ik hoge koorts en misselijkheid zou krijgen, maar niets, niet 1 dag heb ik me ziek gevoeld. Ook geen haaruitval en niet eens in gewicht afgenomen. Zit er wel goed spul in het zakje, twijfelde ik. Het enige dat ik kreeg was een ontstoken plek bij de aderen waar het infuus werd ingebracht. Ik maakte elke dag een flinke wandeling en had mijn man als steun en toeverlaat.

De chemo had gewerkt. Tweeënhalve week geleden op 16 mei, kwam ik terug uit Nederland met het goede nieuws. Het lijkt alsof

mijn leven van tweedimensionaal naar driedimensionaal is gegaan. Ik beseft nu wat echt belangrijk is in mijn leven. Ik maak me nu ook niet meer zo druk om kleine dingen. En ik ben niet onmisbaar aan het werk. Mensen lijden vaak aan het Messiasyndroom: zonder mij vergaat de wereld. Maar alles is al die tijd prima gegaan bij de stichting. Ik denk niet dat ik meer zo dom ga doen door de signalen van mijn lichaam te negeren. Want ik stond vroeger vaak moe op. Ik had een chronisch vitamine B12 tekort. Maar de verleiding is groot hier. Je wil hier en daar bijspringen, maar ik moet het zeker een jaar nog rustig aan doen en antibiotica gebruiken. Mijn lichaam zal aangeven wanneer ik weer ready ben. Maar mijn positieve instelling en geloof hebben me door de moeilijke periode heen geholpen. En ik ben blij dat ik leef. Het is een geschenk, elke dag."

Foto-onderschrift

Gloria Lie Kwie Sjoë zingt vol overgave tijdens een dankdienst afgelopen maandag voor haar genezing. "Het is geweldig dat zoveel mensen hebben gebeden. Soms hoor je wel dat het anders eindigt." Gloria maakt ondanks de zware periode die ze achter de rug heeft een kwieke indruk. Waarom straalt ze? "Omdat ik leef, het is een geschenk, elke dag."